

Tak u Bystřice jihlavské přidávají toto:

2322.

Číms jich utírala?
Červenýma vejci,
bílýma koláči.

My koláče sníme,
tebe utopíme.

Podobného nedomyslu a bezpomyslu i jinde zhusta doslychati se; n. p. u Měřína:

2323.

Nosím, nosím smrtku
k zelenému čtvrtku,
kam tu smrtku zanesem?
Nové leto přinesem.

Fiala růže
kvísti nemůže,
až jí sám Pán Bůh
s nebe pomůže.

Svatý Petr jede k nám

na červený vejce,
na žlutý mazance.

Svatý Petr, půjč nám klíč;
nepůjčíš-li, půjdem pryč.

Kam, kam? Za hory,
do té zlaté komory.
Co tam budem dělati?
Stříbro, zlato lámati.
Kam je budem dávati?

Rychtářové dcerce,
ona plete věnce.
Věnco só pod prahem
posypaný tvarohem.

My tvaroh sníme,
věnce zahodíme.
Děvčatom par vajec
a chlapcom růženec.

Ostatně výlohy na ošacení a ustrojení Mařeny dává ponejvíce nejmladší v osadě provdaná nevěsta.